

15 DZIĘKUJĘ PANU BOGU, ŻE DAŁ MI SUMIENIE

Cele katechetyczne

- ▶ kształtowanie sumienia na podstawie przykazania miłości;
- ▶ przekazanie prawdy o obecności i bliskości Pana Boga w życiu ludzi;
- ▶ uświadomienie, że Pan Bóg dał człowiekowi życie, duszę, rozum, wolność, sumienie;
- ▶ ukazanie, że dobro pochodzi od Pana Boga.

Treści

- ▶ bliskość i obecność Pana Boga wśród nas i w naszym życiu;
- ▶ religijny wymiar rzeczywistości;
- ▶ Pan Bóg – źródło dobra;
- ▶ kategorie: dobro i zło, słuchanie swego sumienia.

Wymagania

Uczeń:

- ▶ wyjaśnia, że Pan Bóg zaprasza do przyjaźni, jest zawsze blisko nas;
- ▶ wymienia przejawy dobra i zła w świecie;
- ▶ odróżnia dobro od zła;
- ▶ potrafi powiedzieć, czym jest sumienie;
- ▶ potrafi opowiedzieć o znaczeniu sumienia;
- ▶ objaśnia, w jaki sposób należy formować sumienie;
- ▶ kieruje się głosem sumienia w swoim postępowaniu;
- ▶ uzasadnia wartość każdego człowieka jako dziecka Bożego, do którego przez sumienie przemawia Pan Bóg.

Postawy

Uczeń:

- ▶ pragnie czynić dobro, słuchać głosu Pana Boga w swym sercu;
- ▶ stara się unikać zła;
- ▶ ufa Panu Bogu, który jest dobrem i naśladuje Go w dobroci.

Korelacja z edukacją szkolną

- ▶ edukacja polonistyczna – przykłady bohaterów lektur lub filmów, którzy poprawiali swe postępowanie, którzy mieli wyrzuty sumienia lub przeżywali wątpliwości;
- ▶ edukacja muzyczna – śpiewanie piosenki „Chrystus Pan przyszedł na świat”; zabawy ruchowe z wykorzystaniem muzyki.

Środki dydaktyczne

Pismo Święte; podręcznik; ilustracje przedstawiające dobre i złe zachowania (np. pomoc starszej osobie, pomoc w domu); masa mocująca do przyklejenia ilustracji na tablicy.

Metody dydaktyczne

Pokaz ilustracji; rozmowa kierowana; pogadanka; czytanie na głos; omawianie tekstu; wklejanie; zadanie rysunkowe: łączenie kropek; recytacja z gestykulacją; pisanie; wycinanie; śpiew; opowiadanie; słuchanie piosenki; wspólna modlitwa.

Propozycja realizacji

1. Wywieszenie na tablicy ilustracji przedstawiających dobre i złe postawy (mogą być też napisy np. ZABIERANIE CZYJEJŚ PRACY, PODZIELENIE SIĘ KANAPKĄ, SŁUCHANIE RODZICÓW itp.). Dzieci oceniają zachowania. Rozmowa o tym, skąd uczniowie wiedzą czy dana postawa lub dane zachowanie są dobre czy złe.
2. Przeczytanie fragmentu biblijnego i omówienie go (Ps 16, 7). Uświadczenie uczniom, że rozum i rozsądek pomagają odróżnić prawdę od fałszu, dobro od zła, przewidywać, co może się stać.

3. Wysłuchanie piosenki „Olej do głowy” Arki Noego. Opowiedzenie jej treści. Wyciągnięcie wniosków dla swego postępowania.
4. Omówienie tekstu z podręcznika i ilustracji, zwłaszcza dziecka przeglądającego się w lustrze. Wyjaśnienie pojęć: „sumienie”, „poznanie siebie”.
5. Wykonanie zadania 1 z podręcznika. Rozmowa o tym, jak działa sumienie. Wykonanie zadania 2 z podręcznika. Uświadomienie, czym jest pokora, dlaczego Pan Jezus pochwała pokorną postawę. Można posłużyć się opowiadaniem „Miasto w którym naprawiają ludzi”² albo „Madej”³. Omówienie, że sumienie pozwala odróżnić dobro od zła, gdyż w sumieniu człowiek spotyka się z Panem Bogiem, odbywa się w nim dialog między Panem Bogiem a człowiekiem. Sumienie należy pielęgnować, aby było wrażliwe i pozwalało cały czas odróżniać dobry czyn od złego. Warto zwrócić uwagę, że można zatracić wrażliwość sumienia i wówczas zło nazywać dobrem, można źle korzystać z daru wolności i czynić zło. Przypomnienie, skąd pochodzi dobro (należy zaakcentować, że wszystko, co uczynił Pan Bóg jest dobre), a skąd zło (zło pochodzi od szatana, który kusi człowieka, aby źle wykorzystywał Boże dary).
6. Rozmowa z uczniami o tym, w jaki sposób można odróżnić dobro od zła, co robić, aby słyszeć głos sumienia i nie zagłuszyć go, jak pielęgnować sumienie, aby wyraźnie słyszeć, że dany czyn jest dobry a inny zły. Wskazanie na przykazanie miłości.
7. Modlitwa *Aktem żalu*, wykonanie zadania 1 z *Kart pracy*.
8. Powtórzenie i podsumowanie lekcji, wykonanie zadania 2 z *Kart pracy*, podziękowanie we wspólnej modlitwie za to, że Pan Bóg dał nam sumienie, że pomaga nam czynić dobro.
9. Śpiew pieśni „Chrystus Pan przyszedł na świat”.
10. Praca domowa – dzieci wycinają z *Kart pracy* dolny pasek z poleceniami odsyłającymi do *Domownika* (mogą wkleić go do dzienniczka ucznia lub zeszytu służącego do komunikacji z rodzicami). Zachęcenie uczniów do wykonania zadania wraz z rodzicami.

² Bruno Ferrero, *Nowe historie*, Warszawa 2000, s. 200–202.

³ Kazimierz Władysław Wójcicki, *Madej*, [w:] *Baśnie polskie*, praca zbiorowa, Kraków 2004, s. 57–59.